

اسناد کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

شهریور ۱۳۶۲

اسناد کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

توضیح:

۱۱ شهریور، سالروز تأسیس حزب کمونیست ایران است. این روز را به کارگران آگاه و انقلابی و مردم مبارز و حق‌طلب در سراسر ایران، توده‌های مردم انقلابی و مبارز در کردستان و همچنین به فعالین و هواداران صفوف حزب تبریک گفته و در این روز با تجلیل و گرامیداشت یاد رفقای جانباخته صفوف حزب کمونیست ایران، یاد تمامی جانباختگان راه سوسیالیسم را گرامی داشته و با اهداف و آرمان‌های کمونیستی و رهایی‌بخش این عزیزان تجدید بیان وفاداری می‌نماییم.

به مناسبت ۳۸مین سالگرد تأسیس حزب کمونیست ایران و به منظور ارائه شناخت و آشنایی بیشتر از چگونگی تشکیل حزب و پروسه سیاسی و مبارزاتی‌ای که در چهار دهه قبل به تأسیس این حزب منجر شده است، جا دارد که اسناد کنگره مؤسس حزب برگزار شده در شهریورماه سال ۱۳۶۲ به صورت تایپ شده در اختیار عموم قرار گیرد.

جدای از انبوهی سند دیگر دال بر هویت و خط مشی کمونیستی و انقلابی حزب کمونیست ایران و سازمان کردستان این حزب یعنی کومه‌له، مروری بر اسناد کنگره مؤسس حزب نیز به سهم خود می‌تواند در دل تحریقاتی که امروزه و یک بار دیگر در قبال تاریخ و هویت سیاسی این حزب و تشکیلات در جریان است، حقایق را نمایان سازد.

اسنادی که در اینجا انتشار می‌یابند عبارتند از:

بیانیه کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

پیام کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران به کارگران ایران

پیام کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران به خلق کرد

پیام کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران به زندانیان کمونیست

بیانیه کمیته مرکزی کومه‌له به مناسبت اعلام پیوستن کومه‌له به حزب کمونیست ایران

بیانیه پیوستن اتحاد مبارزان کمونیست به حزب کمونیست ایران

پویا محمدی

۱۱ شهریور ۱۴۰۰

بیانیه کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

یکصدوسی سال قبل، مانیفست کمونیست، این اولین برنامه حزب کمونیست طبقه کارگر جهانی، آغاز عصر نابودی سرمایه‌داری را اعلام نمود و طبقه کارگر را به ایفای نقش تاریخی‌اش در رهایی خود و تمام بشریت از کلیه مصائب، مشقات و ستمی که جزء لاینفک‌های جامعه مبتنی بر بردگی مزدی است، فراخواند. مانیفست کمونیست سرمایه‌داری را به عنوان منشاء و عامل بقای تمامی مشقات و محرومیت‌های مادی و معنوی کارگران و توده‌های زحمتکش و تهیدست، به عنوان مسبب فقر و فلاکت، بیکاری و بی‌خانمانی و جنگ، تبعیضات اجتماعی و بی‌حقوقی سیاسی، ستمکشی زن، جهل و خرافه و فحشا و کلیه مصائب گریبانگیر توده‌ها افشا و محکوم نمود. مانیفست کمونیست رهایی را امر کارگران، و کارگران را پیشرو اولان توانای امر رهایی اعلام نمود و پرولتاریای جهان را برای پی افکندن جامعه و جهانی نو و بری از استثمار و ستم طبقاتی به وحدت بین‌المللی و انجام انقلاب کمونیستی فراخوان داد. مانیفست کمونیست پرولتاری آگاه و کمونیست‌ها را برای تحقق انقلاب کمونیستی به تشکیل حزب سیاسی مستقل طبقه کارگر، حزب کمونیست مؤظف ساخت.

در طول یکصدوسی سال گذشته، بخش‌های مختلف طبقه کارگر جهانی هر روز بیش از پیش تحت پرچم کمونیسم پا به میدان مبارزه طبقاتی نهاده‌اند. در طول دهها سال کمونیست‌ها و احزاب کمونیست انقلابی به دفعات در رأس انقلابات و جنبش‌های عظیم کارگری و رهایی‌بخش قرار گرفتند و میلیون‌ها کارگر و زحمتکش را در جبهه‌های مختلف نبرد طبقاتی و انقلابی در کشورهای مختلف متحد، متشکل و رهبری کردند. انقلاب کبیر اکتر، به رهبری لنین و حزب بلشویک، انقلابی که عشق و ایمان به کمونیسم و حزب کمونیست را در قلب صدها میلیون کارگر در سراسر جهان حک کرد، گواه حقانیت و صحت احکام مانیفست کمونیست مبنی بر نیاز حیاتی و انکارناپذیر طبقه کارگر به حزب مستقل طبقاتی‌اش بود. انقلاب اکتبر همچنین قدرت عظیم، لایزال و تحول‌بخش طبقه کارگر را، آنگاه که هر گونه تفرقه و توهم را در صفوف خود از میان برده و در حزب کمونیست خود متحد شده باشد، به اثبات رسانید.

حزب کمونیست ایران اینک، پس از دهها سال تفرقه و تشتت در جنبش طبقه کارگر ایران، برای تحقق دورنمایی که مارکس، انگلس و لنین پیشرو پرولتاری جهان قرار داده‌اند، تشکیل شده است. حزب کمونیست ایران برای همان هدفی مبارزه می‌کند که کمونیست‌های انقلابی جهان از مانیفست کمونیست تا امروز برای دستیابی به آن قاطعانه جنگیده‌اند. حزب کمونیست ایران، گردانی از ارتش جهانی طبقه کارگر است که پیروزی انقلاب اجتماعی پرولتاریا و ایجاد جامعه نوین سوسیالیستی را هدف و آرمان خود قرار داده است.

اما حزب ما بناگزیر چه در جریان پیدایش خود و چه از لحاظ شرایط موجود مبارزه‌اش، مهر اوضاع ویژه جهان امروز را بر خود دارد. واقعیت این است که جنبش کمونیستی جهانی در مبارزه بی‌وقفه خویش سیری یکسره صعودی و بی‌افت و خیز نداشته است. کمونیست‌ها پیروزی‌های متعدد و دستاوردهای پرارزشی داشته‌اند، اما شکست‌های سنگین نیز متحمل شده‌اند. تاریخ جنبش کمونیستی جهانی، به ویژه پس از انقلاب اکتبر، گویای این واقعیت است که بورژوازی گام به گام تکاپوی ارتجاعی خویش را بر علیه پرولتاری کمونیست در ابعادی جهانی سازمان داده است.

امروز در سراسر جهان سرمایه‌داری، کلیه دول، احزاب، نیروها و نهادهای اجتماعی و سیاسی مدافع نظم کهنه، در حزب واحد اعلام نشده‌ای بر علیه کمونیسم متحد شده‌اند. دهها سال است که در جهان سرمایه‌داری، از کشورهای امپریالیست آمریکا و اروپای غربی، تا مستعمرات تازه استقلال یافته آفریقا، از آمریکای لاتین تا آسیای جنوب شرقی، از جوامع پارلمانی اروپای غربی تا سیاه‌ترین دیکتاتورهای بورژوازی در ایران و آرژانتین و آفریقای جنوبی و فیلیپین، بورژوازی ابزار دولتی سرکوب

طبقاتی را اساساً علیه کمونیسم و کمونیست‌ها تکمیل می‌کند و آماده می‌سازد. تبلیغات بورژوازی بر علیه طبقه کارگر اساساً تبلیغاتی ضدکمونیستی است، سرکوب کمونیسم و احزاب کمونیست اولین ماده هر قانون ضدکارگری و ضددمکراتیک را تشکیل می‌دهد، زندان‌ها اساساً برای به اسارت کشیدن کارگران و انقلابیون کمونیست ساخته و مجهز می‌شوند، شکنجه‌گاهها و جوخه‌های اعدام قبل از هر چیز برای به خون کشیدن کمونیست‌ها برپا شده‌اند، ارتش‌ها، شبکه‌های جاسوسی مخفی و علنی، دستجات تروریستی دست راستی، احزاب باند سیاهی، دستگاه رسمی مذهب و صدها و هزاران نهاد و مؤسسه اجتماعی مدافع مالکیت خصوصی بورژوازی همه و همه به مقابله با کمونیست‌ها و درهم کوبیدن خیزش کمونیستی بخش‌های مختلف طبقه کارگر جهانی متمرکز شده‌اند. امروز، در شرایطی که طبقه کارگر از ارگان سازماندهی مبارزه کمونیستی خود در مقیاس جهانی یعنی بین‌الملل کمونیستی محروم است، ضدیت با کمونیسم به پلاتفرم بین‌المللی وحدت بورژوازی بدل شده است و ماشین جنگی بورژوازی جهانی بر علیه کمونیسم، متکی بر پشتوانه اقتصادی سرمایه‌داری عصر امپریالیسم، سازمان یافته و به حرکت درآمده است.

اما در تحلیل نهایی، این قدرت سرکوبگر بورژوازی نیست که جنبش جهانی پرولتاریای انقلابی را با ناکامی روبرو ساخته است، چراکه هیچ نیرویی در برابر قدرت متحد و متشکل صدها میلیون زن و مرد کارگر آگاه به منافع طبقاتی که تولیدکنندگان کل ثروت و قدرت جامعه بورژوازی‌اند، یارای مقاومت نخواهد داشت. اگر امروز، در انتهای قرن بیستم، "انقلاب پرولتری قرن نوزدهم"، هنوز به ثمر نرسیده است، نه به خاطر تمکین پرولتاریا به قوه قهر بورژوازی، بلکه در اساس به دلیل رواج و سلطه وسیع افکار، آراء و سیاست‌های بورژوازی در صفوف خود پرولتاریاست؛ افکار و سیاست‌هایی که جنبش پرولتری را از درون مهار می‌زنند، در آن بذر سازش طبقاتی، تسلیم‌طلبی و نفاق می‌پاشند و از تبدیل آن به یک جنبش عظیم و قدرتمند جهانی ممانعت می‌کنند.

به ویژه در طول چند ده سال اخیر، بورژوازی بیش از پیش ریاکارانه تحت نام مارکسیسم و کمونیسم به مقابله با جنبش‌های پرولتری برخاسته است. رویزیونیسم حربه برنده بورژوازی بر علیه طبقه کارگر و انقلاب پرولتری قرن حاضر است که نه تنها به بورژوازی امکان داده است تا انقلاب اکتبر را مسخ کند و به شکست بکشانند، بلکه هر روزه بخش‌های مختلف جنبش جهانی طبقه کارگر را در برابر بورژوازی به تمکین و تسلیم می‌کشاند. از اینرو، اگر مارکس و انگلس در یکصدوسی سال قبل پرچم حزب پرولتری و انقلاب علیه سرمایه‌داری را در تمایز با سوسیالیسم غیر پرولتری برافراشتند، حزب کمونیست در جهان امروز نمی‌تواند جز در تمایز با رویزیونیسم، جز در تمایز با نیروها، احزاب و قدرت‌های بورژوازی که ریاکارانه نام مارکسیسم و کمونیسم را به پوششی برای دفاع از سرمایه‌داری محتضر عصر امپریالیسم بدل ساخته‌اند، برپا شود. حزب کمونیست عصر ما تنها می‌تواند از دل مبارزه بر علیه رویزیونیسم برخیزد و تنها از این طریق، یعنی از طریق برافراشتن پرچم آرمان‌ها و اهداف و سیاست‌های مستقل پرولتاریا، قادر خواهد شد تا توده‌های میلیونی طبقه کارگر را در صف انقلابی و رزمنده خویش گرد آورد. اگر مانیفست کمونیست اعلام داشته بود که "انقلاب کمونیستی قطعی‌ترین شکل گسستن رشته‌های پیوند با مناسبات مالکیتی است که میراث گذشته است، شگفت‌آور نیست اگر این انقلاب در جریان تکاملی خود با ایده‌هایی که میراث گذشته است به قطعی‌ترین شکل قطع رابطه کند"، امروز، در عصر رواج منحط‌ترین ایده‌های رویزیونیستی باید اعلام نمود که "انقلاب کمونیستی در گرو ایجاد آن چنان حزبی است که خود بدو بر بستر گسست قطعی با ایده‌های رویزیونیستی که میراث شکست‌های گذشته جنبش کمونیستی‌اند، متولد شود و تکامل یابد".

توحش ضدکمونیستی بورژوازی که امروز در مقیاس جهانی سازمان یافته است و دهها سال عملکرد مخرب رویزیونیسم و تأثیرات زیانبار آن بر جنبش کارگری و کمونیستی، حزب کمونیست عصر ما را با شرایط عینی ویژه‌ای روبرو می‌سازد. این شرایط ایجاب می‌کند که حزب کمونیست از ابتدای کار برای طولانی‌ترین و خونین‌ترین نبردها با بورژوازی‌ها و سازمان‌یافته

آماده باشد، صفوف خود را برای مبارزه و جانبازی در سخت‌ترین شرایط اختناق و سرکوب پلیسی و نظامی آموزش دهد و آماده کند، انضباط آهنین پرولتری را در درون خود برقرار سازد، در همه حال سمبل و مظهر خلوص و استواری کمونیستی در ایدئولوژی و سیاست باشد و یکدم از درهم کوبیدن افکار و آراء و سیاست‌های بورژوازی در جنبش طبقه کارگر باز نایستد. حزب کمونیست ایران یک چنین حزبی است. این را واقعیات انقلاب ایران در پنج سال اخیر و خصوصیات و موقعیت امروز حزب ما به روشنی به ثبوت رسانده است.

حزب کمونیست ایران در ادامه مبارزات پیروزمند مارکسیسم انقلابی بر علیه توهمات و اوهام بورژوازی و خرده‌بورژوازی و افکار رویزیونیستی که جنبش چپ ایران را در خود غرق ساخته بود، تشکیل شده است. مارکسیسم انقلابی در ایران متکی بر انقلابی که پیشروان پرولتاریا را به صحنه مبارزه قرا می‌خواند نضج گرفت و در ظرف چند سال سوسیالیسم خرده‌بورژوازی مدعی مارکسیسم را در بنیادهای متدولوژیک، اقتصادی، سیاسی و تشکیلاتی آن نقد کرد و پرچم مستقل کمونیسم مارکس، انگلس و لنین را با استحکام برافراشت. شکل‌گیری و رشد سریع مارکسیسم انقلابی در ایران انعکاس سیاسی و تشکیلاتی حضور عینی طبقه کارگر ایران در صحنه انقلاب بود، طبقه‌ای که برای پیشروی و رهایی خود به تئوری انقلابی و سازمان سیاسی پیشتاز خود نیاز داشت، طبقه‌ای که در عین حال با حضور فعال خود در عرصه مبارزه انقلابی زمینه مادی و شرایط مساعد برای تبدیل این تئوری انقلابی به یک نیروی مادی اجتماعی و تقویت سیاسی و تشکیلاتی نیروها و سازمان‌های پیشتاز خود را فراهم کرده بود. حزب کمونیست ایران حاصل تلاش انقلابیون کمونیستی است که نه تنها در صفوف کومه‌له و اتحاد مبارزان کمونیست که مارکسیسم انقلابی را در مواضع رسمی خویش نمایندگی می‌کردند، بلکه در درون سازمان‌های پیکار، رزمندگان، وحدت انقلابی، رزم انقلابی و حتی چریک‌های فدایی خلق برای بیرون کشیدن مارکسیسم از زیر بار تحریفات بورژوازی و خرده‌بورژوازی جنگیدند. حزب کمونیست ایران اکنون وحدت جریان‌ها و نیروهای پیشتاز و آگاهی را نمایندگی می‌کند که در طول چند سال و در جریان یک مبارزه هم‌جهت و مشترک، یکدیگر را بازیافتند و صف خود را تحت پرچم واحدی فشرده کردند. حزب کمونیست ایران مظهر و نماینده استقلال برنامه‌ای، سیاسی و تشکیلاتی طبقه کارگر ایران در برابر همه احزاب و نیروهای طبقات غیرپرولتر است. حزب کمونیست ایران اردوی متحد تمام مارکسیست-لنینیست‌هایی است که برای تأمین این استقلال طبقاتی جنگیده‌اند.

اما مارکسیسم انقلابی ایران تنها یک جنبش نظری نبوده است؛ حزب کمونیست ایران در ادامه راه انقلابیون کمونیستی ساخته شده و هم اکنون نیروهایی را در بر گرفته است، که در گذشته و حال امر سازماندهی و رهبری یک انقلاب زنده عظیم را در دستور خود داشته‌اند. اگر فقدان یک حزب مستقل پرولتری پیروزی قاطع انقلاب ایران را نامیوس ساخت، رشد و تعمیق جنبش پرولتری و انقلابی در برابر وحشیانه‌ترین و گسترده‌ترین هجوم بورژوازی، مدیون فعالیت مارکسیست‌های انقلابی‌ای است که حزب کمونیست ایران نماینده و دربرگیرنده آنهاست. نیروهای مارکسیست انقلابی از ابتدای انقلاب ۱۳۵۷ تا امروز، علیرغم همه محدودیت‌های تاریخی که مبارزه آنان را مقید و مشروط می‌کرد، قاطعانه در برابر یورش بورژوازی به جنبش کارگری و انقلابی و دستاوردهای دمکراتیک قیام بهمن ۵۷ ایستادگی کردند. حزب ما حزب انقلابیون کمونیستی است که از توحش بورژوازی و از تزلزل و نوسان نیروهای سوسیالیست خرده‌بورژوا نهراسیدند و دل‌سرد نشدند و همه جا، در کارخانجات و محلات و مجامع کارگری، در اعتصابات، تظاهرات و تحصن‌های توده‌ای، در جنگ انقلابی خلق کرد، و حتی در زندان‌ها و شکنجه‌گاه‌ها و در برابر جوخه‌های آتش، استوار و با ایمانی خلل‌ناپذیر مبلغ و مدافع منافع مستقل پرولتاریا بودند. نیروهای مارکسیست انقلابی که امروز صفوف حزب کمونیست ایران را می‌سازند، نیروهایی بودند که به جو رعب، انفعال و ارتداد ناشی از ترور سیاه پس از ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ تمکین نکردند و در برابر تمام ناپاوری‌ها، تزلزلات، تحریفات و موعظه‌های

مأبوسانه خردمبورژوازي از پای افتاده، با عزمی نوین و بر مبنای نقد عمیق روش‌های عملی خردمبورژوایی دست بکار تجدید سازمان جنبش کمونیستی شدند، بر جنگ انقلابی خود در رأس توده‌های کارگر و زحمتکش در کردستان بر علیه جمهوری اسلامی شدت بخشیدند، یکدم از مبارزه برای تشکیل حزب کمونیست ایران بازپس نشستند و سرانجام در کردستان انقلابی، در دل سرزمینی که خود به نیروی توده‌ها و در پیشاپیش آنها آزاد کرده و حراست می‌کنند، حزب کمونیست ایران را پایه‌گذاری کردند. حزب ما، حزب نیروهایی است که چه آن زمان که جریان‌ات اپوزیسیون خردمبورژوایی چون مجاهد و فدایی توده‌ها را به حمایت از جمهوری اسلامی فرا می‌خواندند و چه در زمانی که توحش بورژوازی اینان را به آنارشیزم، لیبرالیسم و انفعال کشانید، استوار و ثابت قدم از سیاست‌ها و شعارهای مستقل پرولتری پیروی کردند و برای سازماندهی و رهبری صف مستقل طبقه کارگر در عرصه‌های گوناگون مبارزه انقلابی تا پای جان کوشیدند. حزب کمونیست ایران حزب استوارترین، خستگی‌ناپذیرترین و فداکارترین کارگران و مبارزین کمونیست ایران است. حزب کمونیست ایران دستاورد پرارزش انقلاب ایران است که هیچ نیرویی قادر به بازپس‌گیری آن نیست.

اما استحکام در روشن‌بینی ایدئولوژیک و سیاسی، قدرت و توان تشکیلاتی، و نفوذ توده‌ای امروز حزب ما، تنها نقطه آغازی مساعد برای انجام وظایف خطیر و تاریخ‌سازی است که بر عهده گرفته است. حزب کمونیست ایران می‌تواند و باید به حزب توده‌ای کارگران ایران بدل شود. حزب ما می‌تواند و باید یک بار برای همیشه به یکتانازی نیروهای بورژوایی و خردمبورژوایی در صحنه سیاسی ایران خاتمه بخشد و طبقه کارگر ایران به مدعی نیرومند قدرت سیاسی در کشور بدل سازد. حزب ما می‌تواند و باید در رأس میلیون‌ها کارگر و زحمتکش مبشر و پیشاهنگ انقلاب عظیم اجتماعی باشد که نابودی و انهدام کامل رژیم پوسیده جمهوری اسلامی و استقرار جمهوری دمکراتیک انقلابی تنها نخستین و ابتدایی‌ترین دستاورد آن خواهد بود. حزب ما می‌تواند و باید به نیروی پرولتاریای انقلابی ایران و دوشادوش بخش‌های مختلف طبقه کارگر جهانی، بر متن ورشکستگی و اضمحلال روزافزون رویزیونیسم در سطح جهانی و بحران اقتصادی مرگباری که جهان سرمایه‌داری را فرا گرفته است، ستاد رزمنده طبقه کارگر جهانی، انترناسیونال نوین کمونیستی، را برپا دارد.

جنبش ما راهی پر فراز و نشیب را طی کرده است، راه آینده، به مراتب طولانی‌تر و شوارتر است. موانع بسیار و بزرگند، اما پیروزی نهایی حزب کمونیست ایران قطعی است.

ما همه کمونیست‌ها و کارگران آگاه ایران را به پیوستن به صفوف این حزب و مبارزه در راه انجام وظایف تاریخی و پرافتخار آن فرا می‌خوانیم.

زنده باد حزب کمونیست ایران!

زنده باد سوسیالیسم!

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

۱۱ شهریور ۱۳۶۲

پیام کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران به کارگران ایران

زنان و مردان کارگر!

کدامیک از شما هنوز نمی‌دانید که راه نجات ما از اینهمه مشقت و تیره‌بختی، از اینهمه محرومیت و بی‌حقوقی اتحاد و همبستگی ماست؟ کدامیک از شما پس از این انقلاب خونین هنوز نمی‌داند که ما کارگران، بدون اتحاد و بدون قدرت متشکل و مستقل خود، حتی در فردای توده‌ای‌ترین قیام‌ها و بی‌رحمانه‌ترین تسویه‌حساب‌ها با حاکمان جبار و ستمگر، نصیبی جز آنچه امروز عایدمان شده است نخواهیم داشت؟

بی‌شک رمز پیروزی ما اتحاد و همبستگی ماست. اما این گوهر گرانبخود و به رایگان به دست نمی‌آید. سرمایه‌داری، نظامی که خود به جدایی کارگران زنده است، صف دهها میلیونی طبقه ما را پاره‌پاره کرده است. رقابت هر روزه کارگران برای تأمین حداقل زندگی، هر روز این تفرقه و جدایی را از نو می‌زاید و از آن بدتر، بخش‌هایی از خود طبقه کارگر، تحت تأثیر تعصبات ملی و نژادی و جنسی، تحت تأثیر مذهب، خود به مدافعان ناآگاه این جدایی‌ها تبدیل می‌شوند.

اتحاد کارگران خودبخود به دست نمی‌آید. قبل از آن باید آن بخش از طبقه کارگر که این ضرورت را درک کرده است و می‌داند که کارگران به اراده خود می‌توانند جهان سراسر نکبت سرمایه را زیرورو کنند، خود متشکل و متحد گردند. اینان باید حزب خود را تشکیل دهند و به توده کارگران بیاموزند که کارگران به نیروی خود آزاد می‌شوند و باید به نجات خود و به نجات بشریت بیاندیشند. باید به کارگران بیاموزند که متحد و متشکل، دست در دست هم برای شرایط بهتر مبارزه کنند و همچنان صفوف خود را فشرده‌تر سازند تا بالاخره در اولین روز ممکن قدرت را به کلی از چنگ دشمنان خود به در آورند و جهانی را که خود می‌خواهند بسازند.

حزب کمونیست ایران، حزبی که ما در این کنگره تأسیس آن را اعلام کرده‌ایم همین حزب است. کم نبوده‌اند و نیستند احزاب و گروه‌هایی که در سطح جهان و در ایران ریاکارانه نام کمونیست بر خود نهاده‌اند. احزاب و گروه‌هایی که به نام پرافتخار کمونیسم و تاریخ درخشان جنبش طبقه کارگر جهانی تحت رهبری کمونیست‌ها متوسل می‌شوند تا سیاست‌ها و اهداف طبقات دارا و استثمارگر را در درون کارگران رسوخ دهند. ریاکارانی که کارگران را نه به انقلاب، نه به رهایی بلکه به "تولید بیشتر" به "دفاع از میهن سرمایه‌داری" به دفاع از حکومت مذهبی و در یک کلام به دفاع از منافع سرمایه و سرمایه‌داری فرا می‌خوانده‌اند. حزب ما با رسوا کردن این مدعیان دروغین مارکسیسم و کمونیسم، با افراشتن پرچم انقلاب و حکومت کارگری شکل گرفته است. تاریخ تکوین حزب ما، تاریخ اضمحلال آنهاست. حزب کمونیست ایران در دل مبارزه و نبردکنان متولد می‌شود.

از کردستان انقلابی که سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومه‌له) رهبر یک جنبش توده‌ای و سازمانده یک جنبش انقلابی است، تا شهرهای سراسر ایران که فعالیت کمونیستی می‌باید در سیاه‌ترین شرایط اختناق و ترور پلیسی ادامه یابد، حزب ما برای سازماندهی صف متحد و مستقل طبقه کارگر ایران مبارزه می‌کند.

کارگران!

پیروزی از آن ماست. دشمن را در هم خواهیم کوفت. قدرت ما قدرت میلیون‌ها کارگر و زحمتکشی است که اکثریت عظیم جامعه‌اند و اتحاد آنان لرزه بر اندام سرمایه‌داری و مدافعان رنگارنگش می‌افکند.

ما در این کنگره همصدا با دهها هزار کمونیست دیگر در سراسر جهان همپیمان شده‌ایم که برای آگاه کردن و متحد ساختن کارگران، برای رهایی بردگان سرمایه، برای رهایی طبقه‌مان یکدم از پانشینیم.

حزب ما، حزب کارگران، حزب تهیدستان و محرومانی است که برای حکومت کارگری، الغای مالکیت خصوصی و برای سوسیالیسم مبارزه می‌کند.

ما شما را به تشکل در حزب کمونیست ایران فرا می‌خوانیم.

مرگ بر سرمایه‌داری!

زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر!

زنده باد سوسیالیسم!

زنده باد حزب کمونیست ایران!

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

۱۱ شهریور ۱۳۶۲

پیام کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران به خلق کرد

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران همراه با ادای احترام به شهیدان راه آزادی خلق کرد، گرمترین دروهای انقلابی خود را نثار شما مردم رزمنده و مبارز می‌کند.

این کنگره در کردستان انقلابی یعنی در سرزمینی برگزار گردید که بیش از چهار سال است با ناپالم و راکت و گلوله‌های خمپاره و توپ رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی شخم زده و زیرورو می‌شود. در میان مردمی که نه فقط بار ستم دهها و صدها ساله را بر شانه دارند، بلکه در حال حاضر نیز مورد وحشیانه‌ترین یورش‌ها و تجاوزات غیرانسانی قرار گرفته و در برابر آن مقاومت سرسختانه و قهرمانانه‌ای را به خاطر آزادی و کسب حقوق عادلانه خویش پیش می‌برند.

این کنگره حزبی را تأسیس کرد که برنامه آن و نیروهای تشکیل دهنده آن برای توده‌های مردم کردستان به خوبی آشناست. حزب کمونیست تشکیلات متحد و یکپارچه نیروهایی است که تاکنون بنا بر اعتقادات و اصول سیاسی خود پیگیرانه و قاطعانه از حق تعیین سرنوشت ملت کرد به دفاع برخاسته و استوار در برابر هر گونه تجاوز به این حق ایستاده‌اند. نیروهایی که خود فعالانه جنبش انقلابی توده‌های مردم کردستان را در مبارزه سیاسی و نظامی در این راه سازمان داده و رهبری کرده‌اند و در درون این جنبش سخنگو، نماینده و مدافع سختکوش اهداف و آرمان‌های کارگران و زحمتکشان کرد بوده‌اند. حزب کمونیست، حزب کمونیست‌هاست، حزب مبارزان کمونیست و پیشروی است که در کردستان به نام کومه‌له در صف مقدم جنبش انقلابی خلق کرد و در دل کارگران و زحمتکشان کردستان جای داشته‌اند، و در سراسر ایران سرسخت‌ترین دشمنان هر نوع استثمار، ستم، بی‌حقوقی و تبعیض بوده‌اند.

سرمایه‌داری منشاء و مسبب هر مشقت و ستمی است که بر توده مردم تحمیل می‌شود، و کارگران آگاه، این دشمنان سرسخت سرمایه‌داری، پیشقراولان هر مبارزه عادلانه و آزادیخواهانه‌اند. اگر کومه‌له، به عنوان سازمان انقلابی و نماینده کارگران و زحمتکشان کردستان قادر گشت به ستون استوار و رهبر جنبش انقلابی خلق کرد بدل شود، روشن است که تشکیل حزب کمونیست، تشکیل حزبی که کارگران و زحمتکشان کردستان را در صفی واحد و یکپارچه با کارگران سراسر ایران متحد خواهد ساخت، چه نیروی عظیم و چه جنبش گسترده‌ای را برای استقرار دموکراسی انقلابی در ایران و از جمله کسب حق تعیین سرنوشت برای ملت کرد به حرکت در خواهد آورد.

حزب کمونیست با به رسمیت شناختن حق تعیین سرنوشت برای کلیه ملل ساکن ایران و از آن جمله ملت کرد تا حد جدایی و تشکیل دولت مستقل، با تأیید "برنامه کومه‌له برای خودمختاری کردستان" به عنوان یکی از مطالبات خود، با سازمان دادن و رهبری جنبش انقلابی کردستان در راه کسب پیروزی یعنی در هم شکستن نیروهای جمهوری اسلامی و برقراری یک کردستان دموکراتیک و خودمختار، با مبارزه در راه خروج کلیه نیروهای سرکوبگر و اشغالگر جمهوری اسلامی از کردستان اثبات می‌کند که پیگیرترین و قاطع‌ترین نیروی سیاسی ایران در دفاع از حقوق عادلانه خلق کرد است.

حزب کمونیست در حالی بر این موارد پای می‌فشارد که دیگر نیروهای سیاسی مخالف جمهوری اسلامی به درجات مختلف این حقوق خلق کرد را پامال می‌کنند و یا از دفاع کامل از آن هراس دارند.

سلطنت‌طلبان رنگارنگ از ذکر هر چیزی که حقوق ملت کرد را به یاد آورد می‌هراسند، زیرا که خود بازماندگان رژیمی هستند که دهها سال ستم و اختناق و بی‌حقوقی را بر خلق کرد تحمیل کرده بود و به درست به عنوان جلاد خلق کرد محسوب می‌شد. شورای ملی مقاومت به خاطر خوش‌آمد ارتش، سرمایه‌داران و امپریالیست‌ها "دفاع از تمامیت ارضی ایران" را سرلوحه تبلیغات

خود درباره مسئله ملی در کردستان قرار داده و از به رسمیت شناختن حق تعیین سرنوشت برای ملت کرد و حتی از بردن نام ملت کرد خودداری می‌ورزد و حتی از مقصر شناختن ارتش جنایتکار جمهوری اسلامی در کشتار خلق کرد طفره می‌رود و سر باز می‌زند. حتی گروه‌های دیگری که خود را به شدت دوست خلق کرد و مدافع امر حق تعیین سرنوشت قلمداد می‌کنند، از اشغالگر نامیدن ارتش و سایر نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی توسط ما برآشفته می‌شوند و به این ترتیب نشان می‌دهند که هنوز به حفظ ستم ملی در کردستان علائقی دارند و هنوز کردها را به عنوان ملتی دارای حقوق برابر با سایر ملل نمی‌توانند بپذیرند.

تنها حزب کمونیست یعنی حزب کارگران آگاه است که نه تنها هیچ گونه علاقه‌ای به حفظ کوچکترین آثار ستم ملی ندارد، بلکه خود تا به حال توسط نیروهای تشکیل دهنده‌اش پیگیرانه در راه رفع ستم ملی مبارزه کرده و از این پس هم با توان بیشتر و در مقیاس وسیع‌تری این مبارزه را ادامه می‌دهد.

کارگران و زحمتکشان کردستان!

حزب کمونیست حزب شماست. حزب شما و برادران و خواهران کارگر و زحمتکش شما در سراسر ایران است. این حزب برای نجات طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش و محروم از قید روابط ظالمانه سرمایه‌داری، برای محو فقر و ستم و استثمار و بی‌حقوقی، برای حکومت کارگران و زحمتکشان، برای سوسیالیسم مبارزه می‌کند. به صفوف حزب کمونیست بپیوندید!

خلق ستم‌دیده و مبارز کرد!

برای درهم شکستن و بیرون راندن جمهوری اسلامی از کردستان، برای به دست آوردن خودمختاری و برقراری حاکمیت توده‌های مردم در کردستان، برای کسب حق تعیین سرنوشت و رهایی از ستم ملی، به دور حزب کمونیست، به دور سازمان کردستان این حزب یعنی کومه‌له گرد آید!

زنده باد سوسیالیسم!

پیروز باد جنبش انقلابی خلق کرد!

زنده باد حق ملل در تعیین سرنوشت خویش!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

۱۱ شهریور ۱۳۶۲

پیام کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران به زندانیان کمونیست

رفقا!

پایداری شما در زیر شکنجه‌های سخت و طاقت‌فرسا و در درون سیاه‌چالهای رژیم جمهوری اسلامی نشانه‌ای از اراده طبقه‌ای است که ناقوس انهدام و مرگ نظام پوسیده سرمایه‌داری را به صدا درآورده است. سرمایه‌داران در سراسر جهان برای حفظ این نظام استثمار و ستم در تکاپویند و شکنجه و کشتار کمونیست‌ها این طلایه‌داران آگاهی، وحدت طبقاتی و حاکمیت کارگران خونبهایی است که کارگران جهان در راه رهایی خویش می‌پردازند.

رفقا!

شکنجه‌هایی که امروز شما متحمل می‌شوید، تحقیرهایی که بر شما می‌رود جزئی از ستمی است که بر طبقه ما روا داشته می‌شود، استواری شما استواری طبقه ماست و این مبارزه‌ای است که به وسعت تمام جهان در جریان است. در متن این مبارزه بی‌وقفه و سرسختانه است که طبقه کارگر ایران در صف مقدم پرولتاریای جهانی به فتح سنگری بزرگ نائل آمد. حزب کمونیست ایران تشکیل شد. تشکیل حزب کمونیست در ادامه پیشروی‌های وقفه‌ناپذیر مارکسیسم انقلابی، گام تعیین‌کننده‌ای در تلاش طبقه کارگر برای رهایی خویش است. این حزب ثمره بیش از چهار سال مبارزه آگاهانه همگی ما برای غلبه بر تمام تحریفات بورژوایی و خرده‌بورژوایی مارکسیسم و نیز تلاش خونین طبقه ما برای دستیابی به علم رهایی و تشکل طبقاتی خویش است. تشکیل این حزب تداوم همان راهی است که شما در آن قدم گذارید و بدون مبارزه شما، بدون تلاش و پایداری هزاران رفیقی که در راه سوسیالیسم جان باختند این امر غیرممکن بود.

حزب کمونیست ایران با ایمان به پیروزی حتمی طبقه کارگر و سوسیالیسم، بی هیچ توهمی به هیچ یک از اقتدار سرمایه‌داران و ستمگران، با ایمان راسخ به انترناسیونالیسم پرولتری تداوم‌بخش مبارزه شما و تجسم عینی باورهای انقلابی و طبقاتی شماست. تشکیل حزب کمونیست مبشر این است که راهتان ادامه دارد و اینک هزاران پوینده آهنین عزم در همان راهی قدم گذاشته‌اند که شما در آن ره می‌سپرید.

رفقا!

تاریخ رهایی طبقه ما، پرولتاریای جهانی، با آتش و خون نوشته می‌شود. شما نه اولین نسل و نه آخرین نسل زندانیان و قربانیان طبقه کارگر در راه رهایی خواهید بود. از دیوار تیرباران کمونارها در پاریس، تا سنگ‌گرفش‌های خونین پترزبورگ، از باریکادهای کارگران آلمان تا قتلگاه اوین راهی است که طبقه کارگر برای رهایی خویش پیموده است. این راه ادامه دارد و اینک حزب کمونیست ایران سنگر تمام آن کسانی است که آرمانی جز رهایی طبقه کارگر ندارند و اکنون تمام صفوف حزب ما، به همراه شما و با اتکاء به نیروی طبقه کارگر در راه تحقق این آرمان کمونیستی به پیش می‌رود.

زنده باد حزب کمونیست ایران!

زنده باد سوسیالیسم!

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

۱۱ شهریور ۱۳۶۲

بیانیه کمیته مرکزی کومهله به مناسبت اعلام پیوستن کومهله به حزب کمونیست ایران

کارگران و زحمتکشان ایران!

خلق رزمنده کرد!

همرزمان کومهله!

پس از سال‌ها تلاش بی‌وقفه و خستگی‌ناپذیر کمونیست‌های انقلابی ایران، حزب واحد و مستقل طبقه کارگر، حزب کمونیست ایران تشکیل شده و کومهله که خود یکی از پرچمداران راه ایجاد حزب کمونیست بود، اکنون بخشی از این حزب است.

کومهله که در سال ۱۳۴۸ تشکیل شد با درک هم‌سرنوشتی کارگران و زحمتکشان ایران، از همان ابتدای تشکیل خود تاکنون بر ضرورت و لزوم ایجاد حزبی سراسری، حزبی که طبقه کارگر را در مبارزه برای سوسیالیسم و کمونیسم رهبری کرده و پیشتانز و مبشر آزادی همه ستمدیدگان و استثمار شونده‌گان ایران باشد پای فشرده است. این کوشش پیگیرانه کومهله طی ۱۴ سال فعالیت، چه در مبارزه ایدئولوژیک برای طرد گرایش‌ها و سیاست‌های غیرپرولتری از جمله مشی خرده‌بورژوایی چریکی از صفوف جنبش کمونیستی ایران و چه در فعالیت سیاسی و تشکیلاتی در میان کارگران چه در کردستان و چه در دیگر نقاط ایران و بالأخره در دفاع از صف مستقل کارگری در جنبش انقلابی خلق کرد و رهبری پیگیرانه این جنبش، همگی نشانگر عزم راسخ کومهله به مثابه یک سازمان کمونیستی، برای تشکیل حزب پیشرو طبقه کارگر ایران بوده است.

تجربه انقلاب ایران در سال ۵۷ و نیاز طبقه کارگر به ادامه این انقلاب، مارکسیسم را در میدان تخاصمات طبقاتی بار دیگر محک زد، صحت آموزش‌های مارکس و انگلس و لنین را بیش از پیش ثابت نمود و درک کومهله را از مارکسیسم عمیق‌تر ساخت. هنگامی که کومهله طی این انقلاب و به ویژه پس از یورش جمهوری اسلامی به کردستان در ۲۸ مرداد سال ۵۸ با مسئله رهبری یک جنبش عظیم توده‌ای روبرو گردید بیش از پیش متوجه شد که هیچ کدام از آن ایده‌ها و تئوری‌های به ظاهر مارکسیستی که بر جنبش کمونیستی ایران حاکم بودند پاسخگوی مسائل انقلاب نیستند. آن ایده‌ها و تئوری‌های به ظاهر مارکسیستی و گروه‌ها و سازمان‌های مدافع آن، اگرچه گاهی آثاری از انقلابیگری از خود نشان می‌دادند اما هر کدام از آنها نه اهداف و نیازهای طبقه کارگر بلکه دیگر طبقات و اقشاری را که منافعشان به درجات مختلف با سرمایه‌داری و مالکیت خصوصی گره خورده بودند نمایندگی می‌کردند. کومهله در برابر اینها که طبقه کارگر را به توقف در نیمه راه انقلاب فرا می‌خواندند و او را با سازش با سرمایه‌داری و طبقات استثمارگر و مدافعان آن دعوت می‌نمودند، محکم و استوار ایستاد و صف خود را از آنان متمایز نگاهداشت.

سازمان‌ها و گروه‌های پوپولیست و خرده‌بورژوایی با پوشش مارکسیستی، در سختی‌های هر تندپیچ سیاسی ناپیگیری خود را در انقلاب، هویت غیرکارگری خود و وجوه مشترک خویش را با مدافعان مالکیت خصوصی و سرمایه‌داری به نمایش می‌گذاشتند، توان انقلابیشان تمام می‌شد، از صف انقلاب بیرون می‌رفتند و همدوش بورژوازی می‌گشتند. در برابر آنها، کومهله از دمکراتیسم پیگیر پرولتری دفاع کرد نقائص گذشته خود را مورد انتقاد مارکسیستی قرار داد و یکی از نمایندگان آگاه و استوار آن ستمدیدترین و انقلابی‌ترین طبقه‌ای شد که سیر انقلاب و دستاوردها و شکست‌های آن او را نیز بیدار ساخته بود. این طبقه، طبقه کارگر بود که اگرچه نیازهای طبقاتی خود را به صورتی خام، کمرنگ و ابتدایی مطرح می‌ساخت، اما با اینحال اهداف و تمایلات ایدئولوژیک، سیاسی و اقتصادی از دیگر طبقات و اقشار جامعه متمایز بود.

طبقه کارگر خواستار تداوم انقلاب بود و به همین دلیل بود که قبل از همه مورد یورش جمهوری اسلامی و تمامی مدافعان آشکار نظام سرمایه‌داری و امپریالیسم قرار گرفت. در چنین شرایطی کومه‌له با درک نیازهای این طبقه -درکی که به تدریج عمیق‌تر و همه‌جانبه‌تر می‌شد- همچون همه کمونیست‌های راستین در برابر تمامی مخالفان و دشمنان طبقه کارگر، در برابر تمامی مدافعان نظام سرمایه‌داری و استثمار طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش و تهیدست -چه آنهایی که در قدرت بودند و چه آنهایی که در قدرت نبودند- سر فرود نیاورد، علیه تمامی آنها به مبارزه برخاست و پرچم دفاع از منافع و صف مستقل پرولتاریا را برافراشته نگهداشت و برافراشته‌تر نمود.

کومه‌له در برابر یورش جمهوری اسلامی به طبقه کارگر و دیگر توده‌های خلق همانسان استوارانه و قاطع ایستاد و به مبارزه برخاست که شیوه کارگران و انقلابیون کمونیست بود. هنگامی که نیروهای بورژوازی به تفرقه و جدایی میان کارگران و زحمتکشان کرد و ترک و فارس و سایر ملیت‌ها دامن می‌زدند و آنها را با سموم ناسیونالیستی و شوونیستی می‌آلودند کومه‌له همچنان بر ضرورت وحدت و یگانگی سیاسی و تشکیلاتی طبقه کارگر ایران پای فشرده و مبارزه برای ایجاد حزب کمونیست ایران -حزبی که مظهر آگاه این وحدت و یگانگی سراسری پرولتری ایران باشد- را ادامه داد.

کومه‌له در این مبارزه تنها نبود، بلکه همسنگران خود را در ایران در وجود سازمان اتحاد مبارزان کمونیست که پرچم مارکسیسم انقلابی و دفاع از استقلال طبقاتی پرولتاریا را به اهتزاز درآورده بودند، یافت.

بدین سان تداوم مبارزه طبقه کارگر و پیشتازان کمونیست او، ایدئولوژی این طبقه یعنی مارکسیسم-لنینیسم را از زیر نفوذ و سلطه مدعیان دروغین مارکسیسم و کمونیسم بیرون آورد. به آن حیاتی تازه بخشید و پرچمداران این ایدئولوژی یعنی اتحاد مبارزان کمونیست و کومه‌له را به هم نزدیک کرد تا همدوش با یکدیگر برای وحدت سیاسی و سازمانی طبقه کارگر برای تشکیل حزب کمونیست ایران مبارزه را ادامه دهند.

کنگره دوم کومه‌له طی قطعنامه‌ای، تعهد بر ادامه این راه را بار دیگر بر همگان اعلام داشت و کنگره سوم کومه‌له در اردیبهشت‌ماه سال ۶۱ با تصویب برنامه حزب کمونیست نشان داد که کومه‌له به همراه اتحاد مبارزان کمونیست نیمه این راه پرافتخار را پیموده است. کنگره اول اتحاد مبارزان کمونیست در مهرماه ۶۱ تازه‌ترین دستاورد مارکسیسم در ایران یعنی سبک کار کمونیستی در نقد شیوه عمل‌های پوپولیستی و خرده‌بورژوازی را به ارمغان آورد و طبقه کارگر ایران را در آستانه تشکیل حزب کمونیست قرار داد.

سرانجام، هنگامی که در اثر تلاش بی‌وقفه کومه‌له و اتحاد مبارزان کمونیست و با ایجاد کمیته برگزار کننده کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران، همه موانع نظری، عملی و سیاسی ایجاد حزب از پیش پای برداشته شد، کمیته مرکزی کومه‌له پس از پایان پلنوم سوم خویش با اعلام اینکه موعد برگزاری کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران فرا رسیده است، یک نظرخواهی کلی در این باره از فردفرد صفوف کومه‌له را در برنامه کار خود قرار داد.

پاسخ تقریباً تمام رفقای صفوف کومه‌له اعم از عضو یا غیر عضو، پیشمرگ و یا غیر آن، به نظرخواهی کمیته مرکزی مثبت بود. همگی بر این باور بودند که کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران باید هرچه زودتر فراخوانده شود و سازمان کومه‌له به حزب کمونیست بپیوندد. این پاسخ مثبت همگانی امری دور از انتظار نبود بلکه نتیجه چندین سال مبارزه ایدئولوژیک و سیاسی مارکسیسم انقلابی در ایران بود که رفقای مختلف صفوف کومه‌له هر کدام رهروان و پرچمداران این راه بوده و نثار خون سرخ خویش را در برابر مدافعان و پاسداران سرمایه، ضامن دستیابی به این اهداف کارگری و کمونیستی ساخته بودند.

بر طبق نتیجه این نظرخواهی، کمیته مرکزی کومهله مؤظف می‌شد که پس از تشکیل و اتمام کار کنگره مؤسس حزب، پیوستن کومهله به حزب کمونیست ایران را اعلام کرده و اقدامات تشکیلاتی لازم در رابطه با این امر را انجام دهد.

بنابراین اکنون، پس از پایان پیروزمندانۀ کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران ما اعلام می‌داریم که از این پس کومهله بخشی از حزب کمونیست ایران بوده و همچنانکه در اساسنامۀ حزب کمونیست ایران آمده، نظر به سابقۀ مبارزات و محبوبیت و نفوذ توده‌ای سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران (کومهله) در میان کارگران و زحمتکشان کردستان و جنبش انقلابی خلق کرد، تشکیلات کردستان حزب کمونیست ایران کومهله نامیده می‌شود که نام کامل آن چنین است: سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومهله).

همچنین حزب کمونیست ایران به منظور رفع موانعی که ستم ملی بر سر راه وحدت پرولتاریای کرد و غیرکرد ایجاد کرده است و با هدف تحکیم رهبری پرولتری در جنبش انقلابی خلق کرد و تسهیل امر پیوستن توده‌های هر چه وسیع‌تری از کارگران و زحمتکشان کردستان به صفوف حزب کمونیست، حقوق ویژه‌ای را برای تشکیلات خود در کردستان (کومهله) به رسمیت می‌شناسد. این حقوق و اختیارات ویژه در آیین‌نامۀ حقوق ویژه کومهله (متمم اساسنامۀ حزب کمونیست ایران) تعیین شده است. بدین ترتیب برنامه و اساسنامۀ حزب کمونیست و برنامه کومهله برای خودمختاری کردستان که کنگره آن را تأیید نمود راهنمای عمل کومهله به مثابه بخشی از حزب می‌باشد.

کارگران و زحمتکشان!

تشکیل حزب کمونیست ایران موفقیت بزرگی برای طبقۀ کارگر و تمامی توده‌های زحمتکش و ستمدیده سراسر ایران و از جمله زحمتکشان کردستان است. تشکیل این حزب -حزبی که نیاز کارگران و زحمتکشان سراسر ایران به وحدت و یکپارچگی در مبارزه علیه نظام ستم و استثمار سرمایه‌داری را در خود تجسم بخشیده- جنبش ما را نیرومندتر می‌سازد و تداومبخش مبارزه ما تا محو و نابودی نظام ظالمانه و پوسیده سرمایه‌داری و برقراری سوسیالیسم در ایران می‌باشد.

از این پس نیز سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومهله) در پیوند حزبی با پرولتاریای آگاه سراسر ایران و بنابراین نیرومندتر از گذشته به انجام وظایف سیاسی و طبقاتی خویش تا تحقق برنامه حزب کمونیست ادامه خواهد داد و همه کارگران و زحمتکشان کردستان را فرا می‌خواند که بیش از پیش به دور آن گرد آیند، بیش از پیش در کومهله و در حزب کمونیست خود متشکل شوند و راهی را که برای رهایی از ستم ملی و طبقاتی انتخاب کرده‌اند پیگیرانه و تا به آخر ادامه دهند. سرانجام پیروزی از آن ماست.

خلق رزمندۀ کرد!

کومهله تاکنون اثبات کرده است که صادق‌ترین و پیگیرترین نیرویی است که در راه کسب حق تعیین سرنوشت و رفع ستم ملی از خلق کرد مبارزه می‌کند. برای ادامه جنبش انقلابی خلق کرد تا کسب پیروزی و تحقق برنامه کومهله برای خودمختاری کردستان، به دور کومهله، به دور حزب کمونیست گرد آید و هرچه بیشتر به صفوف مبارزه انقلابی در کردستان بپیوندد!

همرزمان کومهله!

با تشکیل حزب کمونیست، افق‌های هرچه وسیع‌تری در برابر ما گشوده می‌شود و به همان نسبت وظایف سنگین و در عین حال پرافتخاری بر دشمنان قرار می‌گیرد. کمیته مرکزی از شما می‌خواهد با همان عزم و اراده پولادین پرولتری که تاکنون از خود

نشان داده‌اید و بلکه ده چندان بیش از آن خود را برای مبارزه در صفوف حزب کمونیست ایران آماده کنید. پیوستن شما به حزب کمونیست باید به معنای استحکام ایدئولوژیک و استواری کمونیستی هرچه بیشتر و مبارزه قاطعانه‌تر با افکار و نظرات و روش‌های غیرپرولتری، به معنای کار هرچه عمیق‌تر و سختکوشانه‌تر در میان کارگران و توده‌های زحمتکش، به معنای فعالیت سیاسی و نظامی هرچه گسترده‌تر و سرسختانه‌تر و در یک کلام به معنی انرژی، شادابی و فعالیت خستگی‌ناپذیر باشد.

زنده باد سوسیالیسم!

زنده باد حزب کمونیست ایران!

پیروز باد جنبش انقلابی خلق کرد!

کمیته مرکزی سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران (کومه‌له)

۲۰ شهریور ۱۳۶۲

بیانیه پیوستن اتحاد مبارزان کمونیست به حزب کمونیست ایران

با تشکیل حزب کمونیست ایران، فعالیت ۵ ساله اتحاد مبارزان کمونیست به عنوان یک سازمان کمونیستی مستقل به فرجام پیروزمندانه خود رسید.

کارنامه اتحاد مبارزان کمونیست، از آذرماه ۱۳۵۷ که به مثابه یک هسته کمونیستی تحت نام سهند فعالیت خود را آغاز نمود، تا امروز که به صفوف پرافتخار حزب کمونیست ایران می‌پیوندد، بیانگر مبارزه‌ای پرافت و خیز، اما پیگیر و هدفمند است که این سازمان در مراحل مختلف حیات خود برای تحقق اهداف مستقل طبقه کارگر ایران دنبال نموده است. تشکیل و رشد اتحاد مبارزان کمونیست خود یکی از جلوه‌های حضور قدرتمند طبقه کارگر ایران در صحنه انقلاب و زمینه‌های مساعدی بود که این امر برای رشد و تکامل سازمان‌های کمونیستی پیشتاز فراهم ساخته بود. تعهد اتحاد مبارزان کمونیست به مارکسیسم مارکس، انگلس و لنین امکان داد تا این سازمان در جنبشی که وسیعاً تحت سیطره آراء و افکار و سیاست‌های بورژوازی و خردهبورژوازی قرار داشت، به یک پرچمدار پیگیر مارکسیسم انقلابی در برابر تحریفات بورژوازی و خردهبورژوازی مارکسیسم و مدعیان دروغین مارکسیسم بدل شود. مبارزه برای دستیابی به برنامه‌ای لنینی که بتواند به مبنای وحدت کمونیست‌های ایران و سنگ بنای حزب کمونیست ایران بدل شود، مقابله با انفعال، ارتداد، آکادمیسم و انحلال‌طلبی ناشی از بن‌بست مخرب سوسیالیسم خردهبورژوازی و اضمحلال سازمان‌های پوپولیستی، مبارزه پیگیر علیه میراث نظری و عملی پوپولیسم، از تئوری تا شیوه‌های عمل تشکیلاتی، تلاش در جهت از میان بردن تفرقه در صفوف جنبش کارگری به طور کلی و مبارزه کارگران علیه بیکاری به طور خاص در شرایط تشنگی، سردرگمی و پراکندگی فلج‌کننده جنبش کمونیستی ایران، و بالاخره مبارزه پیگیر، همدوش دیگر انقلابیون کمونیست به ویژه در صفوف کومه‌له برای تشکیل حزب کمونیست ایران، این راهی است که اتحاد مبارزان کمونیست در طول چند سال فعالیت خود در برابر خود نهاد و با هر گام در پیمودن آن تا مقصد نهایی مصمم‌تر شد.

ارزیابی تفصیلی نقاط قدرت و جوانب ضعف اتحاد مبارزان کمونیست در این مبارزه چند ساله و توضیح نقش و جایگاه این سازمان در سیر تکامل مارکسیسم انقلابی تا امروز، باید به فرصت دیگری در آینده موکول شود. اما، دستاوردهای تئوریک و سیاسی مارکسیسم که در نشریات بسوی سوسیالیسم، کارگر کمونیست، علیه بیکاری و جزوات و اعلامیه‌های گوناگون منعکس است، فعالیت خستگی‌ناپذیر، فداکاری و جانبازی فعالین و اعضا و هواداران اتحاد مبارزان کمونیست در عرصه‌های گوناگون مبارزه عملی و بالاخره واقعیت امروز جنبش کمونیستی ایران، هم‌اکنون گواه پیگیری و استواری انقلابیون کمونیستی است که در صفوف این سازمان متشکل شدند و علیرغم همه کاستی و نواقص خود و سازمان خود، علیرغم توحش بورژوازی آشکار و دریای توهمات، تزلزلات، ناباوری‌ها و موعظه‌خوانی‌های مایوسانه و تخطئه‌آمیز جریان‌های خردهبورژوازی-سوسیالیست، با ایمان راسخ و امید خلل‌ناپذیر به پیروزی راهی که در پیش گرفته بودند، به تعهد خود به منافع و آرمان‌های طبقه کارگر و انقلاب پرولتری وفادار ماندند و برای پی‌ریزی حزب کمونیست ایران سرسختانه جنگیدند.

ما امروز، با توجه به وظیفه تخطی‌ناپذیر تشکیل حزب کمونیست ایران که در برنامه حزب کمونیست و اساسنامه اتحاد مبارزان کمونیست به روشنی تصریح شده است و بنابر اختیاراتی که اعضای سازمان به کمیته مرکزی تفویض کرده‌اند، رسماً پیوستن اتحاد مبارزان کمونیست را به حزب کمونیست ایران اعلام می‌داریم و به فعالیت مستقل تشکیلاتی خود خاتمه می‌دهیم.

حزب کمونیست ایران به ویژه حاصل تلاش‌های مارکسیسم انقلابی در دوره نوین حیات جنبش کمونیستی در ایران است. حزب ما، حزب خلوص و استواری ایدئولوژیک، حزب وفاداری به تئوری و برنامه انقلابی مارکسیسم، حزب انترناسیونالیسم و انقلاب پرولتری، حزب مبارزه بی‌وقفه علیه بورژوازی آشکار و مدعیان دروغین مارکسیسم، حزب وحدت طبقه کارگر ایران

در برابر تفرقه‌افکنانه‌ترین سیاست‌های بورژوازی، حزب میسر سوسیالیسم و مدافع دموکراسی، حزب مقاومت مسلحانه توده‌ای در کردستان و حزب استوارترین انقلابیون کمونیست و کارگران پیشرو ایران است. ما افتخار می‌کنیم که برای تشکیل این حزب از ابتدا جنگیده‌ایم و دوشادوش دیگر رفقای پیشروی مارکسیسم انقلابی در کومه‌له و در بخش‌های مختلف جنبش کمونیستی ایران، موانعی را که دشمنان آشکار و پنهان طبقه کارگر بر سر راه تشکیل این حزب قرار داده‌اند در هم کوفته و به پیش رفته‌ایم. هیچ پایانی برای اتحاد مبارزان کمونیست افتخارآمیزتر از پیوستن به صفوف حزبی که با نام آن و برای آن موجودیت یافته بود، متصور نیست.

در ابتدای فصل نوین مبارزه خود به مثابه سربازان حزب کمونیست ایران، یاد تمام آن رفقایمان را که در راه سوسیالیسم، حکومت کارگری و تشکیل حزب کمونیست در شکنجه‌گاهها و در برابر جوخه‌های آتش رژیم بورژوازی جمهوری اسلامی از دست داده‌ایم گرامی می‌داریم و به همه رفقای که هم امروز در زندان‌ها و سیاهچالها استوار از کمونیسم و آرمان‌های انقلابی طبقه کارگر دفاع می‌کنند درود می‌فرستیم. بی‌شک یاد و نام همه انقلابیون کمونیستی که در این راه پرافتخار جنگیدند و جان باختند با پیروزی‌های امروز جنبش ما عجین است و رشادت‌ها، ایثارگری‌ها و قهرمانی‌های این رفقا به مثابه نمونه‌های مبارزه پیگیر کمونیستی همواره در نزد طبقه ما گرامی خواهد بود.

تشکیل حزب کمونیست ایران همچنین آغازی نوین برای مبارزه علیه هر کاستی و سستی در صفوف ما است. ما خواهیم کوشید هر آنچه در اتحاد مبارزان کمونیست پرولتری و ارزشمند بود حفظ کنیم و در خدمت حزب قرار دهیم و دوشادوش دیگر سربازان و پیشروان حزب کمونیست ایران علیه هر آنچه نشانی از ضعف و کاستی دارد مبارزه نماییم.

ما کلیه کارگران پیشرو و مبارز، تمام زنان و مردان کارگر و زحمتکش و کلیه انقلابیونی را که به رهایی طبقه کارگر می‌اندیشند، به متشکل شدن در حزب کمونیست ایران، فرا می‌خوانیم.

ما ایمان راسخ داریم که در مبارزه علیه سرمایه‌داری محتضر عصر امپریالیسم پیروزی از آن طبقه کارگر و حزب کمونیست او خواهد بود.

زنده باد حزب کمونیست ایران!

زنده باد وحدت طبقاتی کارگران!

زنده باد سوسیالیسم!

کمیته مرکزی اتحاد مبارزان کمونیست

۶۲/۶/۲۰